

<https://interscience.uz/>
ISSN 2181-1709 (P)
ISSN 2181-1717 (E)
SJIF: 3.805 (2021)

2023/12

TA'LIM VA INNOVATION TADQIQOTLAR

ОБРАЗОВАНИЕ И ИННОВАЦИОННЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ

EDUCATION AND INNOVATIVE RESEARCH

TA'LIM VA INNOVATSION TADQIQOTLAR
ОБРАЗОВАНИЕ И ИННОВАЦИОННЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ
EDUCATION AND INNOVATIVE RESEARCH

№12/2023
DEKABR (1)

Muassis:
Buxoro davlat universiteti
Fan va ta'lif MChJ

Bosh muharrir: Ma'murov
Bahodir Baxshullayevich

Jamoatchilik kengashi raisi:
Xamidov Obidjon Xafizovich,
Buxoro davlat universiteti
rektori

Mas'ul kotib: Akramova
Gulbahor Renatovna

Texnik muxarriр: Davronov
Ismoil Ergashevich

Tahririyat manzili:
Buxoro shahar,
Q.Murtazoyev ko'chasi, 16-uy

E-mail:
eirjurnal2020@gmail.com

Jurnalning elektron sayti:
www.interscience.uz

Jurnal OAK Rayosatining
2021 yil 30 sentyabrdagi
306/6-son Qarori bilan
**PEDAGOGIKA,
PSIXOLOGIYA,
FILOLOGIYA, TARIX
FANLARI** bo'yicha falsafa
doktori (PhD) va fan doktori
(DSc) ilmiy darajasiga
talabgorlarning dissertatsiya
ishlari yuzasidan asosiy
ilmiy natijalarini chop etish
tavsiya etilgan ilmiy nashrlar
ruyxatiga kiritilgan

Bosishga ruxsat etildi:
15.12.2023 y.
Qog'oz bichimi 60x84 1/8.
b/t.12,5.
Buyurtma raqami 1.23
«FAN VA TA'LIM»
nashriyotida chop etildi.
Buxoro shahar

Jurnal 28.07.2021 yilda 9305
raqami bilan O'zbekiston
Ommaviy axborot vositalari
davlat ro'yxatidan o'tgan

Jurnal 2020 yilda tashkil topdi
va 2 oyda 1 marta chop etildi.
2021 yil noyabr oyidan
boshlab har oyda 1 marta
o'zbek, rus va ingliz tillarida
chop etiladi

«Ta'lif va innovatsion
tadqiqotlar» xalqaro ilmiy-
metodik jurnalidan ko'chirib
bosish tahririyatning roziligi
bilan amalgalashdiriladi

Maqolada keltirilgan
faktlarning
to'g'riligi uchun muallif
mas'uldir

07.00.00 – TARIX FANLARI

Aхметов Д. Д. Тарих дарсларида мустақил таълим топшириқлари устида ишлаш	7
Ахатов Л. К. Фалсафий - ахлоқий қараашлар таҳлили – тасаввуф, сўфий ва илм тимсоли	13
Ержанова Г. М. Тарих ўқитишда ўқувчилик мантиқий фикрлашга ўргатувчи ўқув топширилардан амалиётда фойдаланиш	17
Ганиев С. Т. Олий таълимда миллий тарихни ўқитиш орқали талабаларда мустақил ишлаш кўнинмасини ривожлантириш усуллари	22
Iskandarov Sh. N. So'ngi amir said olimxonning afg'onistonidagi muhohirligi	26
Miraxmedova Sh. N. Yangi O'zbekiston taraqqiyot strategiyasida kitobxonlik madaniyat	30
Nasirov B. U. Umumiyoq ovqatlanish tizimi, faoliyatida ro'y bergan o'zgarişlar va ularning aholi turmush tarziga ta'siri. (xix asr oxiri- xx asr boshlarida o'zbekiston misolida)	34
Norinov M.R. Namangan madaniy hahotida muzeylarning o'rni (namangan o'lkashunoslik va madaniyat muzeysi misolida)	38
Norqo'chqarov X. E. Afg'onistonda o'zbek tilining qonuniy asoslanishi, o'zbeklar ijtimoiy-madaniy hayotidagi o'rni (XX asr – XXI asr boshlari)	41
Xamrokulova Sh. Sh. Qozoq xonligining shakllanish tarixi.	49
Yo'ldashev U. X. Raqamli tarix fanining shakllanishi va taraqqiyoti	53
Yunusxo'jayev H. Z. G'arb olimlari asarlarida ijtimoiy davlatchilik tarixining yoritishi.	59
10.00.00 – FILOLOGIYA FANLARI	
Abdullahayeva X. N. Sehrli ertaklarda g'ayrioddiy tug'ilish motivining o'ziga xos turlari va ulaming tahilisi	62
Абдуллаева Р.Х. Лингвокультурный анализ паремий, характеризующих внешность человека в русской и узбекской пословичной картине мира	66
Adizova O. I. Topishmoqlarning ijtimoiy –madaniy o'ziga xosliklari	74
Amonov U. Mumtoz adabiyotimida tazkirachilik an'anasi	79
Axrorova M. A. XX asr boshlarida navoiy an'anasi	86
Azimov Yu. Yu. "Devoni foni"da she'r va shoirlig haqida	90
Бобо-Ходжаева А. Л. О лингвокультурном влиянии некоторых тюркизмов на современный русский язык	95
Hojiyeva G. S., Abduraximova M. D. Fransuz tilidagi san'at terminlari asosida yasalgan frazeologik birliklarning milliy-madaniy xususiyatlari	98
Икрамова III. Отражение социальных ролей в семантической структуре слов	101
Муртазаева Ф. Р. Типология женских образов и характеров в мировой «женской прозе»	106
Pardayev S. SH. Til madaniyatning aloqa tizimi sifatida	113
Suyunov R. S. Milliy gvardiya bo'linmalari shaxsiy tarkibini tarbiyalashdagi muammolari	117
Suleymanov T. Kh. The syntactical and lexical peculiarities of "Barn burning" by w. Faulkner	120
Sunnatov T. Qadimgi dunyo madaniyatida badiiy ijod namunalari	124
Tohirova Sh. Y. Fundamental steps for the development of lexical competence in english classes of non-philological higher education institutions based on case studies	128

ФАЛСАФИЙ - АХЛОҚИЙ ҚАРАШЛАР ТАҲЛИЛИ – ТАСАВВУФ, СҮФИЙ ВА ИЛМ ТИМСОЛИ

*Лутфилло Караматиллоевич Ахатов
Чирчик давлат педагогика университети доценти*

Аннотация: Фалсафий-ахлоқий қарашлар моҳияти сўфийлар ҳаёти ва тасаввуфий қарашлар ёрдамида таҳлил қилинган. Тасаввуфнинг ривожланиши сўфийлар ахлоқи қа фалсафий мушоҳада иррационал ёндашув асосида тадбиқ қилинади. Бунда ахлоқий қарашларни англаш учун тасаввуф ва сўфийларга илмий ёндашувлар мисолида қаралди.

Калит сўзлар: Ахлоқ, тасаввуф, сўфий, илм, ислом, идрок, ирфон, фалсафа, Нақшбанд, Мовароуннаҳр, Шарқ.

АНАЛИЗ ФИЛОСОФСКИЕ И ЭТИЧЕСКИЕ ВЗГЛЯДЫ – СИМВОЛЫ МИСТИЦИЗМА, СУФИЯ И НАУКИ

*Лутфилло Караматиллоевич Ахатов
Доцент Чирчикского государственного педагогического университета*

Аннотация: Сущность философско - этических взглядов анализировалась с помощью суфийского быта и мистических взглядов. Развитие суфизма основано на иррациональном подходе к философскому осмыслиению суфийской этики. Для понимания этических взглядов был рассмотрен пример научных подходов к суфизму и суфиям.

Ключевые слова: этика, суфизм, суфий, наука, ислам, восприятие- мысленно, ирфан, философия, Накшбанд, Маварауннахр, Восток.

ANALYSIS PHILOSOPHICAL AND ETHICAL VIEWS – SYMBOLS OF MYSTICISM, SUFI AND SCIENCE

*Lutfillo Karamatilloyevich Akhatov
Docent of Chirchik State Pedagogical University*

Abstract: The essence of philosophical and ethical views was analyzed with the help of Sufi life and mystical views. The development of Sufism is based on an irrational approach to the philosophical understanding of Sufi ethics. To understand ethical views, an example of scientific approaches to Sufism and Sufis was considered.

Key words: ethics, Sufism, Sufi, science, Islam, perception-mentally, Irfan, philosophy, Naqshband, Mawaraunnahr, East.

КИРИШ. Фалсафий-ахлоқий қарашларнинг моҳиятини ҳикмат илми ташкил қиласар экан, тасаввуф йўли ва у йўлга эргашган одамнинг (Сўфийнинг) қалби доимо пок ва латиф сифатлар билан безанмоғлиги лозим бўлади. Тасаввуфда қалб дейилгандан раббоний, руҳоний ва латиф нарса бўлиб, унинг аввалги (биологик юрак) қалбга боғлиқлиги мавжуд. Улар орасидаги алоқа худди сифатнинг сифатланган нарса билан алоқасига ўхшайди. Ана ўша латиф нарса инсоннинг ҳақиқатидир. Идрок, билим ва маърифат ўшандандир. Хитоб, итоб, иқоб ва талаб ўшангадир» деб таъриф берилган.

АДАБИЁТЛАР ТАҲЛИЛИ ВА МЕТОДЛАР. Раббоний, руҳоний ва латиф сифатлар билан эътироф этилган қалб орқали ирфоний қарашлар ҳам мукаммаллик касб этиб боради. Шунинг учун баъзи (кўплаб Л.Ахатов) авлиё зотлар ҳатти-ҳаракатларини «каромат»лари тарзида сифатлайдилар. Яъкуб ибн Исҳоқ ибн Маҳмуд номидан «Яҳё ибн Бадр Қурайшийнинг: «Абдуллоҳ ибн Мунир намоздан олдин Фибарда бўлардилар. Намоз вақти бўлганда одамлар у кишини «Омул» масжидида кўришарди. Улар: «Абдуллоҳ ибн Мунир сувда юрадилар», дейишарди. У кишидан бу ҳақда сўраганда: «Сув устида юришни билмайман. Бироқ, Аллоҳ таоло хоҳласа, дарёнинг икки қирғоғини яқинлаштиради», деб жавоб берганлар», деб Имом Шамсиддин Захабий баён этганлар.

Тасаввуф-ирфон илми «Ғайбоният-илоҳиёт илми» улароқ мукаммал тартиб (Шариат) ва мукаммал йўналиш (Тариқат) билан боғлиқ ва уйғунлашган илм маъносида ифодаланади. Ирфоний

қарашларнинг юксак босқичда ифодаланиши учун шайх-устознинг (тасаввуф вакилининг) мурид-шогирдлар ровийси (ривоят-нақл қилувчиси) мавқий ва илм йўлидаги фаолияти билан белгиланишлиги ҳам мумкин. Илмнинг шаклланишлиги фалсафий дунёқараш орқали тизимлаширилиб, метафизик босқичлари («Ғайбоният-илоҳиёт илми») ирфон илми орқали баҳоланади. Бу ўз-ўзидан фалсафий-ирфоний қарашларнинг шаклланишининг муҳим методологик босқичини ифодайди.

НАТИЖАЛАР ВА МУҲОКАМА. Тадқиқотдаги фалсафий-ахлоқий қарашлар тушунчаси тизими ўзида нимани ифодалайди? Фалсафий-тасаввуфий қарашлар ҳақидаги фикрлар хилма-хиллигига сабаб нима? Фалсафий-ахлоқий қарашларни тизимлашириш учун қандай омилларга эътибор қаратиш лозим? Ва бошқа бир қанча ўринли саволлар борки, ўрганмасдан туриб, муаммонинг субстанционал аҳамиятини очиб бўлмайди.

Ушбу фикрларнинг моҳиятига диққат билан қаралса, аниқлик (тўғрилик) сифатини англаш учун ташки кўринишидан аниқ бир хулоса чиқариш (фалсафий ёки тасаввуфий қарашлардан бирини алоҳида олиш) қейин. Сифат ташки кўриниши билан бирга ички-моҳияти (фалсафий ва тасаввуфий қарашларнинг ҳар иккаласи) билан бирга ифодаланиши билан сўз-ilmning моҳияти очиб берилади. Тасаввур қилинг: икки инсон (тадқиқотчи) бир предмет ҳақида фикр билдириб, унинг моҳияти ҳақида тортишиб қолди. Айтайлик, ҳаёт-яшааш ва унинг моҳияти ҳақида фикр борди. Биринчиси: инсоннинг яшашида ташки кўринишига қараб (тасаввур орқали Л.Ахатов) унинг жасади ва чирои (кўриниши) ҳақида фикр берди. Иккинчиси: ўша инсонга дўст тутиниб, ахлоқи, фикри ва фитратини англайб, кейин у ҳақида фикр берди. Табиийки, дўст бўлиб, унинг фитрати ва ахлоқига бўлган муносабатидан келиб чиқиб фикр берган инсоннинг фикрлари мукаммаллик аҳамият касб этади.

Фалсафий-ахлоқий қарашларнинг бирлиги тарзида, (Фалсафий-тасаввуфий кўринишида) фикр юритишида ҳам юқоридаги қарашлардан бири тарзида қаралади. Фалсафий дунёқарашдан хабардор бўлиб, тасаввуф илмидан мосуво бўлган тадқиқотчининг фикри ҳам мукаммаллик аҳамиятидан йириоқдир.

Илм аҳли наздида зиё истаган қалбларга фақатгина «яхши касб» эгаларининг касблари улуғланган. Зотан, Аллоҳ таоло Бақара сурасида марҳамат қиласи: «Қилган яхши касби ўз фойдасига, қилган ёмон касби ўз зарарига» (286-оят) деб марҳамат қилган. Ушбу оят (Бақара сурасининг 286-ояти) Тафсирда »Аллоҳ ҳеч бир жонни тоқатидан ташқари нарсага таклиф қилмас. фойдаси ҳам ўз касбидан, зарари ҳам ўз касбидан. «Роббимиз, агар унутсан ёки хато қилсан, (иқобга) тутмагин. Роббимиз, биздан олдингиларга юклаганга ўхшаш оғирликни бизга юкламагин. Роббимиз, бизга тоқатимиз етмайдиган нарсани юкламагин. Бизни афв эт, мағфират қил ва раҳм эт. Сен хожамизсан. Бас, коғир қавмларга бизни голиб қил», деб берилган.

Бақара сурасининг ушбу 286-ояти тафсирида “Ҳамма нарсани дақиқ-дақиқларигача билувчи Аллоҳ ҳар бир жон ҳам нимага ярайдию нимага ярамайди - яхши билади. Бандаларга меҳрибонлигидан, имкони ва ҳаққи бўлса ҳам, ҳеч бир жонни тоқатидан ташқари нарсага таклиф қилмайди: «Аллоҳ ҳеч бир жонни тоқатидан ташқари нарсага таклиф қилмас» деб тафсир қилинган.

VIII асрнинг биринчи ярмида Мовароуннаҳрда Араб халифалиги истилоҳи орқали минтақага Ислом дини билан биргаликда Ислом илмлари – тафсир, ҳадис, фикҳ ва қалом ҳам кириб келган. Бу эса билиш йўлидаги янги тариқат-йўлнинг «кашф» этди. Бу йўл орифларнинг мукаммаллашган-тадрижий илмий мероси билан белгилана бошлаган.

IX асрда ёқ Мовароуннаҳр тўлалигича мусулмон ўлкага айланиб бўлган лиги айтилади. Айни шу вақтда (даврда) маҳаллий илоҳиёт мактабига ҳам асос солинган лиги эътироф этилади.

Маҳаллий илоҳиёт мактабининг фаолияти эса ирфоний қарашлар билан баҳоланиб борилган. Фалсафий-ахлоқий қарашларнинг шаклланиш босқичи жадал суръатлар билан ривожланиб борар экан, тарихий шарт-шароитларнинг турткиси билан фанлар ва ўқитиш тизими ҳам бир босқичдан бошқа (ўз даврига хос Л.К.) босқичга ўта бошлаган. Бу эса, янгича дунёқараш тарзида жамиятда муносабатлар хилма-хиллигини бирлашириш учун муҳим омиллардан бўлган. Ушбу эҳтиёжнинг ворисийлиги улароқ, ирфон илми ва тасаввуф илми ўзининг янги бир босқичи, илм-фан ва маданият, илми ахлоқ ва маърифат каби босқичларда ривожланди.

Б.А.Абдуҳалимовнинг келтирилган фикрлари, яъни: «IX-XI асрларда мусулмон маданиятида ги умумий маданий юксалиш Мовароуннаҳр ва Хуросон олимлари ижодида ўзининг юксак чўққисига кўтарилди» деб айтганлиги ҳам муҳим аҳамиятга эга албатта.

Шарқ ва Ғарб иқтисодий-маънавий, ижтимоий-маданий муносабатлари, хусусан, илм-фан ўйлидаги интеграциялашувини биз шундай кўриш мумкин:

Марказий Осиё донишмандларининг илмий мерослари IX-XI асрдаги маданият ва умумий маданий юксалишнинг Мовароуннахр ва Хурросон олимлари ижодида ўзининг юксак чўққисига кўтарилиш билан кейинчалик - XII асрдан бошлаб, Европа мintaқасидаги илмий-адабий тил саналган лотин тилига таржималар қилина бошланганлиги ҳам илмнинг тадрижий босқичлар билан кенгаеб борганлигини кўрамиз.

XVII-XVIII асрга келиб инглиз, немис, француз, испан тилларига таржималар қилинган.

Мисол учун, Абу Наср ал-Форобийнинг Арестотел асарларига ёзган шарҳларини Берлин академиясида нашр қилганлиги ва XVIII аср охирларида (1890-1891) Ф.Дитереци унинг бундай шарҳлари, фалсафий трактатларини, хусусан, сиёсий фалсафасини (Ал-мадинат ал-фадила) хижжалаб ўрганади. Шунингдек, Фридрих Рюкертнинг «Morgenlandische sagen und Geschiichten» («Шарқона ривоятлар ва афсоналар») китобида Абу Наср ал-Форобийнинг куй ижро этиб, хаммани хушнуд қилгани, бошқа бир (иккинчи) куй или кўзларда ёш олишга мажбур қилган, учинчи бир куй или уларни хушсиз-ухлатиб қўйганини тасвирлаганлиги ҳаммага маълумдир.

Ўрта асрлардаги тасаввуф-ахлоқ илми Шарқона позицияда шаклланган бўлсада, Ғарбда теологик (теоцентризм) харакатлар ҳам мавжуд бўлганлигини кўрамиз. Бу эса: «Ваҳдат ал-вужуд» (Ибн Арабий) таълимотига ўхшаш туйилсада, фарқи бор. Теоцентризм бу марказда (асос бўлиб) Худо туришлиги айтилса, «Ваҳдат ал-вужуд» таълимотида Вужуд бирлиги (бирлашуви) Аллоҳ билан боғланишлик айтилган.

Маълум маънода ўхшаш (илоҳий ёки мистик) бўлсада, фарқ мавжуд.

Кўплаб тадқиқотчилар танлаган муаммо-мавзу илмий таҳлил қилиниш учун «Диний-дунёвий илм»лар тарзида баҳоланади. Мабодо «Дунёвий илм»лар асосида таҳлил қилинса, маълум бир соҳа (йўналиш) асносида (Мисол: адабиётчи адабий томонланма, тилчи тилшунослик томондан, тарихчи тарих томондан, файласуф фалсафий томондан ва ҳ.к) таҳлил қилинади. Билакс, «Диний илм»лар асосида таҳлил қилинса ҳам, маълум бир Дин (эътиқод) асносида (Исломшунос исломий томонланма, Христианчи насроний-христианлик томонланма, Авесточи зардуштийлик томондан ва ҳ.к) таҳлил қилинади. Шарқона фалсафани таҳлил этиладиган бўлса, маълум бир давр (замон) ва жой (макон) тарзида (замон: яшаган даври, макон: ўз давридаги жамият, Шарқ, шарқона қарааш ва ҳ.к) таҳлил қилинади. Ғарб фалсафаси таҳлил этиладиган бўлса ҳам, маълум бир давр (замон) ва жой (макон) асносида (замон: яшаган даври, макон: ўз давридаги жамият, Ғарб, ғарбона қарааш ва ҳ.к) таҳлил қилинади.

Ирфон илмининг иртибот лашган шакли улароқ тасаввуф замирида “Ўзини билган одам Аллоҳни билади” деган тамойил ётади. Ўзини ўзи англаш Аллоҳни билишнинг энг қисқа йўлидир. Баҳоуддин Нақшбанд яратган таълимот асосидаги «Дил ба ёру, даст ба кор» деб айтилган ҳикмат исломдаги олижаноб маъно ва моҳиятнинг ифодасидир.

Азиз Наринбоев тасаввуф ҳақида ёзиб, «Тасаввуф учун қуидаги хусусиятлар, деб:

биринчидан, идеалистик метафизикани психологик машғулотлар тизими билан бирлаштириш – аскеза, ўз эътиқодини, барча жисмоний ва руҳий маънавий куч-ғайратини сафарбар қилиш;

иккинчидан, тасаввуф-сўғийлар ҳаракатида тариқат йўлига ундовчи пир-муршидни ҳамда у ёки бу аснода уларга бօғловчи (сафига қўшилуқчи) тингловчилари –муридларининг бир сўз билан иштирокини таъминлаш;

учинчидан, «Илоҳиёт-ғайб илми» борасидаги таълимотга риоя этишлик, яъни сафдош-тариқатчилар ёки садоқат или тариқатга берилган инсонлар секин-аста доимий ҳолда мистик билишга интилиш, ишқ-муҳабbat ва робита орқали Аллоҳга яқинлашиш ва пировард натижа улароқ Аллоҳ билан бир бўлишлик. Бу хусусиятлар оламни мантиқий-рационал тушунишни инкор этидиган интуитив билимга, тажаллига, баъзи ҳолларда экстатикага (жазабага), иррационал-ғайриақлий ҳодисаларга қизиқиши, интилиш тасаввуфга хос хусусият-белгиларни билдиради».

Шу билан бирга, ирфон илмининг фундаментал асоси бўлмиш -тасаввуфда қуидаги йўналишлар ҳам мавжуд:

Биринчи асос: субъектив идеализм (Бистомий, Шиблий, Халлож каби);

Иккинчи асос: объектив идеализм (Имом Ғаззолий, Фаридуддин Аттор, Ибн Арабий, Аҳмад Яссавий каби);

Учинчи асос: пантеизм (Жомий, Саъдий, Бедил каби) йўналишлари ҳам эътироф этилади.

Баъзан, пантеизм ортидан сўфийлар фаолияти шакллантирилган, нисбатан илфор материалистик гояларни тарғиб эттан ликлари ҳақида ҳам фикрлар берилган.

ХУЛОСА. Фалсафий-ахлоқий қарашларнинг келиб чиқиши ва шаклланиш босқичлари замон ва макон доирасида таҳлил қилинадиган тадқиқотлар сирасига саналсада, мукаммаллик касб этувчи тасаввуфий-тариқат йўналишдаги илм саналади. Бу борада «Мақомот»-мақом (манзил, бекат) масаласидаги орифларнинг ирфоний қарашларига замин тайёрловчи манзил сифатида ва уларнинг маънавий-рухий камолотини англатувчи муҳим сифат саналган.

Орифларнинг ахлоқ илами орқали мақомот ва унга эришиш (мақомот соҳиби бўлиш Л.А) йўлларида ҳам жуда катта машаққат ва масъулиятлари мавжуд.

Шайх Хорис Муҳосибий (вафотлари 243/857 йил) фикрлари ҳам асос саналади. Шайхнинг (Шайх Хорис Муҳосибий Л.Ахатов) фикрларича, риёзиёт ила нафсни тозаламаган - пок тутмаган солик учун мақомот одобларидан йўл очилмайди, деб таъкидланади.

Ахлоқий-ирфоний қарашлар замирида ҳам руҳий баркамоллик туради. Руҳий баркамолликка эриш учун эса нафсни жиловлаш ва поклаш орқали эришилади. Бундай поклик ва мақомотни таҳлил қилиш учун эса, тафаккур қонунияти ва методологик ёндашув орқали амалга оширилишиги фалсафий қарашлар орқали амалга оширилади. Демак, юқоридаги мақомот ва сулук бобидаги масалаларни иррационал гнезисини маълум қирра-томонларини (қисман) рационал ёндашув асосида билиш мумкин. Бундай ёндашув (рационал тафаккур орқали иррационал жабҳаларга баҳо беришлик) фалсафий-ирфоний қарашларни шакллантиради. Айни пайтда миллий маънавиятининг ажralmas буғини вазифасини ҳам ўтайди.

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Ҳусайн Воиз Кошифий. Футувватномаи султоний ёхуд жавонмардлик тариқати (Форс – тоҷик тилидан Комилов Н. таржимаси). – Тошкент: А.Қодирий номидаги ҳалқ мероси нашриёти. 1994. – Б. 18.
2. Шайх Муҳаммад Содик Муҳаммад Юсуф. Мукаммал саодат йўли. – Тошкент: Hilol – nashr, 2014. – Б. 274.
3. Абдуҳалимов Б.А. Байт ал-ҳикма ва Марказий Осиё олимларининг Бағдоддаги илмий фаолияти (IX-XI асрларда аниқ ва табиий фанлар). Масъул муҳаррир Хайруллаев М. – Тошкент: O`zbekiston. 2010. – Б. 9.
4. Раҳимов К. Мовароуннаҳр тасаввуфи тарихи: таълимотнинг шаклланиши ва тизимлаштирилиши (VIII-XI асрлар). – Тошкент: Akademnashr, 2020. – Б. 35.
5. Имом Шамсиддин Заҳабий. Сияру аъламин нурбало – Машҳур даҳолар сийрати (китобидан сайланма асарлар) Алломалар тӯғрисида маълумот. – Тошкент: Sharq, 2015. – Б. 3.
6. Пўлатов Ҳ., Маматов М. Тасаввуф тарихидан лавҳалар. А.Навоий номидаги Ўзбекистон Миллий кутубхонаси. – Тошкент: 2011. – Б. 143.

Jurnal Ommaviy axborot vositasi davlat ro‘yxatidan 2020 yil 6 oktyabrdan o‘tgan.

Jurnal har oyda bir marta o‘zbek, rus va ingliz tillarida nashr etiladi.

Jurnalning hajmi 60x84, 1/8, A-4;

«Ta’lim va innovatsion tadqiqotlar» xalqaro ilmiy-metodik jurnali 2020 yil oktyabrdan nashr etilmoqda.

Pedagogika, psixologiya, filologiya va tilshunoslik, matematika, fizika va mexanika, texnika fanlari, tabiatshunoslik, tarix va falsafa, turizm va iqtisodiyot, axborot kommunikatsion texnologiyalari, geografiya sohalardagi ilmiy va ilmiy-uslubiy materi-allarni o‘z ichiga oladi. Nashr qilingan materiallar mualliflari O‘zbekiston Respublikasi hamda yaqin va uzoq xorijning yetakchi olimlari, tadqiqotchilari.

Jurnalning kalit so‘zlari:

Oliy pedagogik ta’lim nazariyasi va amaliyoti; umumiyligi va maxsus pedagogika va psixologiya, pedagogika va innovatsiya, integratsiya, O‘zbekiston, Rossiya va xorijiy mamlakatlarning ta’lim tizimi; ta’lim jarayoni; ko‘p madaniyatli va mintaqaviy ta’lim;

III Renessans, XXI asrdagi ta’lim; ta’lim va tarbiya sohasidagi milliy va qadriyat ustuu-vorliklari; ta’lim sifatini monitoring qilish; uzluksiz pedagogik ta’lim tizimi; ta’lim dasturlari; umumiyligi o‘rtalig‘i va o‘rtalig‘i maxsus, kasb-hunar ta’limining davlat ta’lim standartlari; o‘qituvchilarni tayyorlash tizimidagi ta’lim texnologiyalari.

Guvohnoma raqami № 8882

Bosh muharrir: B.B.MA’MUROV

Bosishga ruxsat etildi 15.12.2023. Buyurtma №2447.

«Buxoro viloyat bosmaxonasi» MCHJda chop etildi.